

voluisti; præsta supplicibus tuis, ut cujus hodie commemoratione lætamur in terris, ejus conspectum perfruamur in cœlis. Per Dominum.

Et fit commemoratio Adventus.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Sancta Maria Deigenitrix Virginis: * Intercede pro nobis.

Psal. Venite exultemus.

HYMNUS.

Quem terra, pontus sydera, Colunt, adorant, prædicant,

Trinam regentem machinam,

Clastrum Mariæ bajulat.

Cui Luna, Sol, & omnia

Deserviunt per tempora;

Perfusa cœli gratia,

Gesrant puella viscera.

Beata Mater, munere,

Cujus supernus Artifex

Mundum pugillo continens,

Ventris sub arca clausus est.

Beata cœli nuntio,

Fecunda Sancto Spiritu,

Desideratus Gentibus,

Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit gloria,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spiritu,

In sempiterna sæcula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

Psal. Domine Dominus.

Añã. Sicut myrrha electa odorem dedisti suavitatis, sancta Deigenitrix.

Psal. Cœli enarrant.

Añã. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Psal. Domini est terra.

ÿ. Specie tua, & pulchritudine tua.

ÿ. Intende prosperè procede, & regna.

De Libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 24.

Ego vi, primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in cœlis, ut oriretur lumen indeficiens: & sicut nebula texit omnem terram: Ego in altissimis habitavi: & thronus meus in columna nubis. Gyrum cœli circuii sola, & profundum abyssus penetravi, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente primatum habui; & omnium excellentium, & humilium corda virtute calcavi. Et in his omnibus requiem quæsi, &

in

in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in Israël hereditare, & in electis meis mitte radices.

Tu autem Domine.

ÿ. Vidi speciosam sicut corymbam, ascendentem desuper per rivos aquarum: cujus inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium.

ÿ. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol,

* Terribilis ut castrorum acies ordinata?

LECTIO II.

AB initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in Civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea. Quasi Cedrus exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus in monte Sion. Quasi

Palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio Rosa in Jericho. Quasi Oliva speciosa in campis, & quasi Platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, & quasi storax, & galbanus, & ungula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mixtum odor meus.

Tu autem Domine.

ÿ. Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

LECTIO III.

EGO quasi Terebintus extendi ramos meos, & rami mei honoris, & gratia. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego Mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, & veritatis, in me omnis spes vitæ, & virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis

Vv

tis me, & à generationibus meis implerini. Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Tu autem Domine.

¶ Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam.

¶ Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt eam.

IN III. NOCTURNO.

¶ *Ant.* Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperè, procede, & regna.

¶ *Psal.* Eructavit cor meum verbum bonum.

¶ *Ant.* Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur.

¶ *Psal.* Deus noster refugium.

¶ *Ant.* Sicut letantium om-

nium nostrum habitatio est in te, sancta Deigenitrix.

¶ *Psal.* Fundamenta ejus.

¶ *Y.* Adjuvabit eam Deus vultu suo.

¶ *Y.* Deus in medio ejus non commovebitur.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

De verbis Apocalypsis c. 12.

LECTIO IV.

¶ Idelis planè, & præpotens

¶ Mediator Dei, & hominum homo Christus Jesus. Nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa: invenitur equidem locus ejus in hac reconciliatione. Opus enim Mediatore ad Mediatorem istum, nec alter nobis utilior quam Maria. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas! Nihil austerum in ea, nihil terribile. Quod si (ut verè sunt) plena omnia pietatis, & gratia, plena mansuetudinis, & misericordiae, quæ ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem tibi Mediatricem benignissima miseratione providit. Omnibus omnia facta est; omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi: Captivus redemptionem, ager curationem, tristes consolationem; peccator veniam,

nam,

nam, justus gratiam, Angelus lætitiæ, denique tota Trinitas gloriam.

Tu autem Domine.

¶ *B.* Signum magnum apparuit in coelo, mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona duodecim stellarum.

¶ *Y.* Fundamenta ejus in montibus Sanctis diligit Dominus portas Sion super omnia Tabernacula Jacob. Et in capite.

LECTIO V.

¶ *N*imirum ea est, quæ velut alterum Solem induit sibi. Quemadmodum enim ille super bonos, & malos indifferenter oritur: sic ipsa quoque præterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam præbet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Nam & defectus omnis sub ea, & quidquid fragilitatis, seu corruptionis est, excellentissima quadam sublimitate præ cæteris omnibus excedit, & supergreditur creaturis; ut meriti sub ejus pedibus Luna esse dicatur. Amplectamur Mariæ vestigia, fratres mei, & devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam,

nec dimittamus, donec benedixerit nobis. Virtus [ait] Altissimi obumbrabit tibi. Nihil itaque mirum, si sub tali umbraculo talis etiam à muliere sustineatur amictus. Mulier amicta Sole. Induimini Dominum Jesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina, quam proxima, imò quam intima fieri meruisti, quantam invenisti gratiam apud Deum! In te manet, & tu in eo, & vestis eum, & vestiris ab eo vestis eum, substantia carnis, & vestiris ab eo gloria suæ majestatis.

Tu autem Domine.

¶ Quæ est ista, quæ progreditur quasi Aurora consurgens: * Pulchra ut Luna, electa ut Sol?

¶ Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut Luna.

LECTIO VI.

¶ *N* in capite (inquit) ejus corona stellarum duodecim. Dignam planè stellis coronari caput, quod & ipsis longè clarius micans, ornet eas potius, quam ornetur ab eis. Quidni coronent sidera, quam Sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia

con-

convallium. Quis illas aestimet gemmas? Quis stellas nominet, quibus Mariæ regium diadema compactum est? Suprà hominem est coronæ hujus rationem exponere, indicare compositionem. In ea fere specie anno millesimo quingentesimo trigesimo primo mirabiliter picta Deiparæ Imago Mexici apparuisse fertur, quæ inibi loci propè urbem ubi pio Neophito Adem sibi sacram prodigio dicitur designasse, magnifico excepta Templo ingenti colitur populorum, ac miraculorum frequentia. Quàm propterea uti præsentissimum adversus publicas, privatasque calamitates præsidium, Archiepiscopus Mexicanus, ut reliqui etiam illarum partium Antistites, omnium ordinum consensione, in primariam adlegit Novæ Hispaniæ Patronam ritèque electam Benedictus Decimus Quartus auctoritate Apostolica declaravit, atque Officium proprium, & Missam sub titulo Beatæ Virginis Mariæ Guadalupensis recitari concessit.

Tu autem Domine.

¶ Elegi, & sanctificavi locum istum, * Ut sit ibi nomen meum, & permaneant oculi

mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

¶ Non fecit taliter nationi, & judicia sua non manifestavit eis. Ut sit sibi. Gloria Patri. Ut sit ibi.

IN III. NOCTURNO.

Añã. Gaude Maria Virgo, cunctas hæreses sola interesti in universo mundo.

Psalm. Cantate Domino.

Añã. Dignare me laudare te, Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos.

Psalm. Dominus regnavit exulter terra.

Añã. Angelus Domini nuntiavit Mariæ, & concepit de Spiritu Sancto.

Psalm. Cantate Domino.

¶ Elegit eam Deus, & præelegit eam.

¶ In tabernaculo suo habitare facit eam.

LECTIO SANCTI EVANGELII secundum Lucam. Cap. 1. d.

LECTIO VII.

¶ IN illo tempore: Exurgens à Maria, abiit in Montanum cum festinatione in Civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, & salutabit. Elisabeth. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

De

De verbis Apocalypsis, cap. 12. circa finem.

MIrabatur Elisabeth personam venientis, dicens: Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dei mei ad me? Commentabat & vocem salutantis, adjiciens: Ut facta est vox salutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio Infans in utero meo. Et beatificabat fidem credentis. Beata inquit, quæ credidisti. Magna quidem præconia, sed & devota humilitas nihil sibi passa retinere, in eum magis universa refundit, cujus in se beneficia laudabantur.

Tu autem Domine.

¶ Felix namque es, sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima; * Quia ex te ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster.

¶ Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto famineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te ortus est Sol justitiæ.

LECTIO VIII.

TU, inquit, magnificas Matrem Domini, sed magnificat anima mea Dominum. In voce mea filium perhibes exul-

tasse in gaudio, sed exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, & ipse quoque tamquam amicus sponsi gaudet ad vocem sponsi. Beatam esse dicis, quæ credidi; sed credulitatis, & beatitudinis causa respectus est supernæ pietatis, ut ex hoc magis Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem, & exiguum respexit Deus. Verumtamen numquid putamus, fratres, Elisabeth sanctam in eo, quod per Spiritum utique loquebatur, errasse? Absit. Beata plane, quam respexit Deus, & beata, quæ credidit. Hic enim magnus divinæ respectiois extitit fructus. Tu autem.

¶ Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ¶ Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

¶ **N**efabili siquidem artificio à Spiritu superveniens tantæ humilitati magnanimitas tanta in secretario virginei cordis accessit, ut quod videlicet, nec humilitas tanta minuit magnanimitatem, nec magnanimitas

tan-

tanta humilitatem. Sed cum in sua estimatione tam humilis esset, nihilominus & in promissionis credulitate magnanimis: ut quæ nihil aliud, quam exiguam sese reputabat ancillam, ad inescrutabile Sacramentum nullatenus se dubitaret electam, & veram Dei, & hominis Genitricem crederet mox futuram. Jam te, Mater misericordiæ, per ipsum sincerissimæ tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus Luna, mediatricem sibi apud Solem justitiæ constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, & solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam verè amavit præ omnibus, & ornavit stola gloriæ induens, & coronam pulchritudinis ponens in capite suo.

Tu autem Domine.

Si festum occurrat in Dominica tertia Adventus.

Bened. Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta.

& Amen.

Lectio Sancti Evangelii secundum Joannem. *Cap. 1. c.*

LECTIO IX.

IN illo tempore: Miserrunt à Judæi ab Jerosolymis Sacerdotes, & Levitas ad Joan-

nem, ut interrogarent eum: Tu quis es? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 7. in *Evang.*

HX hujus nobis lectionis verbis, fratres charissimi, Joannis humilitas commendatur: qui cum tantæ virtutis esset, ut Christus credi potuisset, elegit solidè subsistere in se, ne humana opinione raperetur inaniter super se. Nam confessus est, & non negavit: & confessus est, Quia non sum ego Christus. Sed qui dixit Non sum, negavit planè quod non erat, sed non negavit quod erat: ut veritatem loquens, ejus membrum fieret, cujus sibi nomen fallaciter non usurparet. Cum ergo non vult appetere nomen Christi, factus est membrum Christi: quia dum infirmitatem suam studuit humiliter agnoscere, illius celsitudinem meruit veraciter obtinere.

Tu autem Domine.

AD LAUDES.

Añã. Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Psalm. Dominus regnavit.

Añã. Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

Psal.

Psalm. Jubilate Deo.

Añã. Nigra sum, sed formosa filia Jerusalem: ideò dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum.

Psalm. Deus Deus meus.

Añã. Jam hyems transit, imber abiit & recessit: surge amica mea mea, & veni.

Cantic. Benedicite omnia opera.

Añã. Speciosa facta es, & suaveis in deliciis tuis sancta Deigenitrix.

Psalm. Laudate Dominum.

Capitul. Ab initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sanctæ coram ipso ministravi.

HYMNUS.

O Gloriosa Virginum,

Sublimis inter sidera,

Qui te creavit parvulum

Lactense nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,

Tu reddis almo germine:

Intrent ut astra flebiles,

Cœli recludis cardines.

Tu Regis alti janua,

Et aula lucis fulgida:

Vitam datam per Virginem

Gentes reden præ plaudite.

Jesu, tibi sit gloria,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spiritu,

In sempiterna sæcula Amen.
y. Diffusa est gratia in la-
biis tuis.

z. Propterea benedixit te
Deus in æternum.

AD BENEDICTUS. Añã.

Non fecit taliter omni nationi,
& judicia sua non manifestavit eis.

ORATIO.

DEUS, qui sub Beatissimæ Virginis Mariæ singulari patrocinio constitutos perpetuis beneficiis nos cumulari voluisti; præsta supplicibus tuis, ut cujus hodie commemoratione lætamur in terris, ejus conspectu perfruamur in cœlis. Per Dominum.

Et sit commemor. Advent.

AD PRIMAM.

Añã. Dum esset Rex ut in
Breviario in Festo ad Nives
vi. Augusti.

Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Añã, &c. ut in prædicato
Officio ad Nives, terminat.
Hymn. Jesu tibi sit gloria &c.

In secundis Vesperis omnia
ut in primis, excepta.

AD MAGNIFICAT. Añã.

LEva in circuitu oculos tuos,
& vide. Omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: Filii tui de longè venient, & filie tuæ de latere surgent.

E;

Et fit commemor. Advent.
Infraoctavarum sunt dies im-
pediti; sed fit quotidie com-
memoratio de eadem.

DIE XIII. DECEMBRIS.
Sexta die infraoctavarum Con-
ceptionis B. Mariæ.

Fit de S. Lucia Virg. &
Mart. duplex, cum commemo-
ratione Orlavæ, & feria in
Laudib. & Vesper.

DIE XIV. DECEMBRIS.
Septima die infraoctavarum Con-
ceptionis B. Mariæ.

IN I. NOCTURNO.

Leguntur Lectiones de Scrip-
tura occurrente.

Si autem hac die occurrat
feria quarta Quatuor Tempo-
rum Lectiones primi Nocturni
leguntur ut in die Festi, & lec-
tio nona de Homilia ferie.

IN II. NOCTURNO.

Ex Lib. S. August. Episcop.

LECTIO IV.

De Genesi contra Manichæos.

Dominus noster Jesus
Christus (ut inquit Apos-
tolus) factus est ex semine Da-
vid secundum carnem, id est,
tamquam de limo terræ, cum
homo non esset qui operaretur
in terra, quia nullus homo ope-
ratus est in Virgine, de qua
natus est Christus. Fons autem
tem ascendebat de terra, & in-

rigabat omnem faciem terræ.
Facies terræ, id est, dignitas
terræ, Mater Domini Virgo
Maria rectissime accipitur
quam irrigavit Spiritus Sanc-
tus, qui fontis, & aquæ nomi-
ne in Evangelio significatur:
ut qualis Adam de limo terræ,
talis homo ille fieret. Qui cons-
titutus est in paradiso, ut ope-
raretur ibi, & custodiret, id
est, in voluntate Patris; ut
eam impleret, ac servaret.

ꝛ. Equitatu meo.

LECTIO V.

Ex Libro ejusdem de Natura,
& Gratia contra Pelagianos.

CUM de peccatis agitur, de
Sancta Virgine Maria,
propter honorem Domini nul-
lam prorsus habere volo quæs-
tionem. Indè enim scimus,
quod ei plus gratiæ collatum
fuerit ad vincendum omni ex
parte peccatum, quod concipi-
pere ac parere meruit eum,
quem constat nullum habuisse
peccatum. Hac ergo Virgine
excepta; si omnes illos Sanc-
tos, & Sanctas, qui in Scrip-
tis sanctis non modò non pec-
casse, verumetiam justè vixisse,
referuntur, cum hic vive-
rent, congregare possemus, &
interrogare, utrùm essent sine
peccato: quid fuisse responsu-

ros

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secun-
dum Lucam.

LECTIO VII. Cap. II. d.

IN illo tempore: Loquentes
Jesu ad turbas, extollens
vocem quædam mulier de tur-
ba, dixit illi: Beatus venter,
qui te portavit. Et reliqua.
De Homilia Sancti Bonaven-
turæ Episcopi.

In Comment. super Luc. II.

Audat hæc mulier Chris-
tum Dei Filium, extol-
lens laudis ejus præconium ex
beatitudine matris: quasi di-
cat: Beata mulier, quæ porta-
vit tam bonum filium. Et rec-
tè, quia decebat sexum fami-
neum sic laudare. Nec tantum
feminas, immò etiam viros.
Nam suprâ dixit Virgo: Ex
hoc beatam me dicent omnes
generationes. Fuit autem ven-
ter Virginis beatus propter
tria privilegia, quia (ut dicit
Bernardus) fuit sine corruptio-
ne fecunda, sine gravedine
gravida, & sine dolore puer-
pera. Unde dici potest illud
Isaiæ. Quis audivit umquam
tale? Et quis vidit huic simile?

ꝛ. Omnes moriemini.

LECTIO VIII.

Fuit etiam beatus propter
tria miracula. Primum, est
con-

ros putatus? Quantalibet fue-
rint in hoc corpore excellen-
tia sanctitatis, si interrogari
potuissent, una voce clamas-
sent illud, quod ait Joannes
Apostolus: Si dixerimus, quia
peccatum non habemus, ipsi
nos seducimus, & veritas in
nobis non est.

ꝛ. Fac tibi arcam.

Ex Libro S. Ildefonsi Archie-
piscopi Toletani.

LECTIO VI.

Contra eos, qui disputant de
virginitate, & parturitione
B. Mariæ.

Totum quiddam in Maria
fuit, possedit Spiritus
Sanctus: quoniam virtus Altis-
simi eam obumbravit. Quòd
si virtus Altissimi ab omni
æstu peccati eam obumbravit
in conceptu & in partu; sicut
ab omni æstu libidinis libera
fuit, ita & ab omni pressura
maledictionis, non ex sese, sed
ex virtute Altissimi immunis
& aliena fuit. Quapropter cog-
itent isti disputatores natura-
rum leges, cogitent & divina-
rum virtutem, quia non ex na-
tura rerum divinæ leges pen-
dent, sed ex divinis legibus
naturæ rerum & leges manare
probantur.

ꝛ. Fiat mihi.

Xx

conjunctio infinite distantium. Deus enim ibi factus est homo, Creator creatura, Immensus parvus, Verbum infans, Æternus temporalis, secundum illud Joannis: Et Verbum caro factum est. Secundum miraculum est, quia qui fecit ventrem, factus est in ventre. Unde in Psalmis dicitur: Gloriosa dicta sunt de te, Civitas Dei. Et post: Homo natus est in ea: & ipse fundavit eam Altissimus. Tertium miraculum, quia qui continet omnia, continetur in ventre: & ille ibi capitur, quem totus non capit orbis. Unde cantat Ecclesia: quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

Ꝟ. Filius meus.

LECTIO IX.

NEC tantum beatificat ventrem propter portationem, sed ubera propter lactationem cum subjungit. Et ubera, quæ suxisti. Ex quo datur intelligi, quod à solis uberibus Beatissimæ Virginis lactatus fuit. Quod designatum fuit in Moysè, qui lactari [ut dicitur] noluit à muliere Ægyptiaca. Et idè quæsitâ fuit mulier Hebra, scilicèt nater propria, sicut in Exodo legitur. Idè

autem junxit ista duo, ut ostenderetur Virgo Maria fuisse mater Christi vera & perfecta: quia non solum genuit, sed & educavit; & sicut verè educavit, ita verè genuit.

Te Deum laudamus.

In Laudibus & Vesperis fit commemoratio serise.

DIE XV. DECEMBRIS.

Oblava Conceptionis B. Mariæ.

Duplex.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura concurrente.

Si autem hac die occurrat feria quarta Quatuor Temporum, Lectiones primi Nocturni leguntur ut in die festi, & lectio nona de Homilia serise.

IN II. NOCTURNO.

Ex Libro Sancti Anselmi Episcopi.

LECTIO IV.

De Excellentia Virginis.

Summa Dei sapientia nullam in massa creationis humanæ viam invenit, per quam (ut disposuerat) in mundum veniens, tam lucuosæ perditioni subveniret, donec ad istam, de qua loquimur, Virginem ventum esset. Sed hæc mox, ubi in mundum per humanæ generationis lineam venit, tanta omnis boni virtu-

-te

te & Constantia, perfectè respiciens, ut eam ipsa sapientia Dei verè dignam judicaret, per quam in homine veniens, non modò reatum primorum, hominum sed & totius mundi peccata deleteret, & diabolum sui operis inimicum cum suis elideret, necnon damna celestis patriæ illuc hominem deducendo redintegraret.

Ꝟ. Equitatu meo.

LECTIO V.

Ex Libro ejusdem de Conceptu Virginali.

DEcebat, ut Christi Conceptio de Matre purissima fieret. Nempè decens erat, ut ea puritate, qua major sub Deo nequit intelligi, Virgo illa niteret; cui Deus Pater unicum Filium suum, quem de corde suo æqualem sibi genuit tamquam seipsum diligebat, ita dare disponebat, ut naturaliter esset unus, idemque communis Dei Patris, & Virginis Filius, & quam ipse Filius substantialiter facere sibi matrem eligebat, & de qua Spiritus Sanctus volebat, & operaturus erat, ut conciperetur, & nasceretur ille, de quo procedebat.

Ꝟ. Fac tibi arcam de lignis lavigatis.

Ex dictis diversorum Sanctorum.

LECTIO VI.

Ex Presbyteris Achæ, ut refert Aloysius Lipomanus.

Andreas Apostolus: Quomòdò de immaculata terra factus fuerat homo primus, necessarium fuit, ut de immaculata Virgine natus Christus, vitam æternam, quam omnes perdididerant, repararet. Augustinus: Sicut primus Adam de limi materia figuratus est, ita secundus Adam, quasi de intacta, ac rudi terra, de Virgine carne formatus est. Hieronymus: Hæc est hortus conclusus, fons signatus, puteus aquarum viventium, ad quam nulli potuerunt doli irrumperere, nec prævaluit fraus inimici, sed permansit sanctamente, & corpore, multis donorum privilegiis sublimate: Idem in Psalmis: Pulchrè Prophetâ appellat, Virginem nubem diei. Nubes enim illa non fuit in tenebris, sed semper in luce. Anselmus: O benedicta super mulieres, quæ Angelis vincis puritate, & Sanctos superas pietate.

Ꝟ. Fiat mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum.

IN III. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 11. d.

IN illo tempore: Loquente à Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter qui te portavit. Et reliqua. De Homilia Sancti Bonaventuræ Episcopi.

In Comment. super Luc. 11.

AT ille dixit: Quinimodò beati, qui audiunt verbum Dei. Hoc non dixit adversando, sed potius superaddendo: quasi diceret: Non solum beatus venter, qui portavit me Verbum caro factum: verumetiam beatorum, qui suscipit verbum à me prolatum. Undè & Maria non tantum beata fuit, quia Christum gestavit in carne; verumetiam beatorum, quia ipsum perfectissimè gestavit in mente, secundum quod dicit Augustinus: Beatior fuit Maria concipiendo fidem Christi, quam carnem Christi. Beatus est enim omnis, qui audit, & obedit: secundum illud ipsius Domini apud Joannem: Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea. Et idèò subdit: Et custodiunt illud.

y. Omnes moriemini.

LECTIO VIII.

IN quo verbo Christus nobilitari laudari matris cognationem carnalem per se, (nam & supra Joannes dixit Judæis: Ne cœperitis dicere: Patrem habemus Abraham) sed spiritualementem, quia sanctior copula mentium, quam corporum. Et idèò cum quærerent eum mater, & fratres ejus, dixit: Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in cœlis est, ipse meus frater, soror, & mater est. Et propter hoc Virgo Maria fuit laudabilis in concipiendo, quia fide concepit. Et idèò dixit ei Elisabeth: Beata, quæ credidisti, quoniam perficientur ea, quæ dicta sunt tibi à Domino.

y. Filius meus.

LECTIO IX.

EX quo apparet mira commendatio veritatis, quæ omnes sibi adherentes beatos efficit: non solum adherentes carnali cognatione, ut Virgo Maria; verumetiam spirituali dilectione, sicut quælibet anima sancta. Ut enim dicit Augustinus: Beatitudo est gaudium de veritate. Ad quod gaudium deveniunt, qui veritatem audiunt, diligunt, & faciunt, secundum illud Ecclesiasticus.

siasticus: Qui audit me non confundetur: & qui operantur in me, non peccabunt: Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit commemoratio ferie.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Eusebii & ferie.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In Festo Sancti Eusebii Episcopi, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic assignantur.

Oratio: Deus, qui nos Beati Eusebii, de Communi.

Fit commemoratio ferie Adventus.

LECTIONES primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Eusebius natione Sardu, Romanæ Urbis Lector, post Vercellensis Episcopus, ad hanc regendam Ecclesiam meritò est creditus divino electus iudicio; nam quem nunquam ante constituti Electores cognoverant, posthabitis civibus, simul ut viderunt, & probaverunt; tantumque interfuit, ut probaretur, quantum

ut videretur. Primus in Occidentis partibus in eadem Ecclesia eosdem Monachos instituit esse, quos Clericos, ut esset in ipsis viris, & contemptum rerum & accurato Levitarum. Arianis impietatibus ea tempestate Occidentem longè, latèque traductis; adversus eas virilitèr sic dimicavit, ut ejus invicta fides Liberium Summum Pontificem ad vitam solatium erigeret. Quare hic sciens, in ipso fervere Spiritum Dei, cum ei significasset, ut penes Imperatorem una cum suis legatis patrocinium Fidei susciperet, mox cum illis profectus est ad Constantium, apud quem enixius agens, quidquid legatione petebatur obtinuit, ut Episcoporum nempè cœtus celebraretur.

y. Honestum fecit.

LECTIO V.

Collectum est Mediolani Anno sequenti Concilium, ad quod à Constantio invitatum Eusebium, concupitumque, ac vocatum à Liberii legatis, tantum abest, ut malignantium Synagoga. Ariarum contra Sanctum Athanasium fuerentium in suas partes adduceret, ut potius disertè statim ipse declarans, è præsen-

sentibus quosdam sibi comper-
tos hæretica labe pollutos. Ni-
cænam imò fidem proposuerit
iis subscribendam, ante quam
cætera tractarentur. Quod Ari-
anis acerbè iratis negantibus,
nèdum in Athanasium recusa-
vit ipse subscribere; quin San-
cti Dionysi Martyris, qui de-
ceptus ab ipsis subscripserat,
captivatam simplicitatem inge-
niosissimè liberavit. Quam-
obrem illi gravitèr indignan-
tes, post multas illatas injurias,
exilio illum multarunt; sed San-
ctus vir excusso pulvere, nec
Cæsaris minas veritus, nec en-
ses obstructos, exilium veluti
sui ministerii officium accep-
pit, missusque Scythopolim,
famem, sitim, verbera, diversæ-
sque supplicia perpressus, pro
fide strenue vitam contempsit,
mortem non metuit, corpus
carnificibus tradidit.

¶ Desiderium animæ.

LECTIO VI.

Quanta in eum tunc Aria-
norum crudelitas fuerit,
ac effrons invecundia,
ostendunt graves literæ plenæ
roboris, pietatis, ac religionis,
quas è Scythopoli scripsit ad
Vercellensem Clerum, & po-
pulum, aliosque finitimos, è
quibus etiam est exploratum,

ipsorum nec minis, inhumana-
que sævitia potuisse unquam
eum deterreti, nec serpentina
blanda subtilitate ad eorum
societatem perducì. Hinc in
Cappadociam, postremòque ad
superiores Ægypti Thebaidas
pro constantia sua deportatus,
exilii rigores tulit ad mortem
usque Constantii, post quem ad
gregem suum reverti permis-
sus, non priùs redire voluit,
quam reparandis fidei jacturis
ad Alexandrinam Synodum se-
se conferret, postque Medi-
ci præstantis instar peragrans
Orientis provincias in fide in-
firmos ad integram valetudi-
nem restitueret, eos instituens
in Ecclesiæ doctrina. Inde sa-
lubritate pari digresso in Illiri-
cum, tandemque in Italiam de-
lato, ad ejus reditum lugubres
vestes Italia mutavit, ubi post-
quam Psalmorum omnium ex-
purgatos à se commentarios
Origenis, edidit, Eusebiique
Cæsarensis, quos veteratè de
Græco in Latinum, demùm
tot egregiè factis illustris ad im-
marcessibilem gloriæ coronam
taatis ærumnis promeritam
sub Valentiniano, & Valente,
Vercellis migravit.

¶ Stola jucunditatis.

In

In stitio Nocturn. Homilia
S. Gregor. Pape in Evang.
Si quis vult post me venire,
ut in Commun. unius Martyris
secundò.

¶ viii Domine prævenisti.

Miss. Sacerdotes Dei, ut in
eodem Communi secundo loco,
& sit commem. Ferie.

DIE XIX. DECEMBRIS.

In die Octava B. V. Mariæ de
Guadalupe Mexicana.

Duplex.

Omnia ut in Festo, exceptis
Lectionibus.

IN I. NOCTURNO.

De Canticis Canticorum.

LECTIO I. Cap. 2.

EGO flos campi, & lili-
um convallium. Sicut lili-
um inter spinas, sic Amica mea
inter filias. Sicut malus inter
ligna silvarum, sic dilectus
meus inter filios. Sub umbra
illius, quem desideraveram,
sedi: & fructus ejus dulcis gut-
turi meo. Introduxit me in
cellam vinariam, ordinavit in
me charitatem. Fulcite me flo-
ribus, stipate me malis: quia
amore languo. Lava ejus sub
capite meo, & dextera illius
amplexabitur me. Adjuro vos
filix Jerusalem per capreas,
servosque camporum, ne sus-
citetis, neque evigilare faciatis

dilectam, quoadusque ipsa ve-
lit. Tu autem Domine.

¶ Vidi speciosam sicut col-
lumbam, ascendentem desu-
per rivos aquarum: cujus inæs-
timabilis odor erat nimis in
vestimentis ejus: * Et sicut
dies verni circumdabant eam
flores rosarum, & lilia con-
vallium.

¶ Quæ est ista, quæ ascen-
dit per desertum sicut virgula
fumi, ex aromatisibus myrrhæ,
& thuris? Et sicut.

LECTIO II.

VOX dilecti mei, ecce iste
venit saliens colles: similis
est dilectus meus capræ hin-
nuloque cervorum. En ipse
stat post parietem nostrum,
respicens per fenestras, pro-
spiciens per cancellos. En di-
lectus meus loquitur mihi:
Surge, propra amica mea, col-
lumba mea, formosa mea, &
veni. Jam enim hyems tran-
siit, imber abiit, & recessit.
Flores apparuerunt in terra
nostra, tempus putationis ad-
venit: vox turturis audita est
in terra nostra: ficus protulit
grossos suos: vinea florentes
dederunt odorem suum.

Tu autem Domine.

¶ Quæ est ista, quæ ascen-
dit

dit sicut aurora consurgens, pulchra ut Luna, electa ut Sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

ꝑ. Filia Sion tota formosa, & suavis es, pulchra ut Luna, electa ut Sol. Terribilis.

LECTIO III.

Surge Amica mea, speciosa mea, & veni, columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceræ, ostende mihi faciem tuam: sonet vox tua in auribus meis; vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Capite nobis vulpes parvulas, quæ demolluntur vineas: nam vinea nostra floruit. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pascitur inter lilia donec aspiet dies, & inclinentur umbræ. Revertere: similis esto, dilecte mi, capræ, hinnuloque cervorum super montes Berther. Tu autem Domine.

ꝑ. Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam.

ꝑ. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt. Gloria Patri. Viderunt eam.

IN II. NOCTURNO.

Sermo Sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Homilia contra Nestorium.

LECTIO IV.

Nillarem video coetu Sanctorum omnium, qui convenerunt promptis animis, à Sancta & Dei Matre Maria semper Virgine convocati. Laus & gloria sit tibi Sancta Trinitas, quæ omnes nos ad hanc celebritatem convocasti. Sit etiam tibi Sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretiosa margarita orbis terrarum: tu lampas inextinguibilis, corona virginitatis, sceptrum orthodoxæ fidei, templum indissolubile, continens eum qui nusquam contineri potest, mater & virgo, per quam benedictus, qui venit in nomine Domini, in sanctis Evangeliiis nominatur.

Tu autem Domine.

ꝑ. Signum magnum apparuit in coelo. mulier amicta Sole, & Luna sub pedibus ejus: * Et in capite ejus corona duodecim stellarum

ꝑ. Fundamenta ejus in montibus Sanctis diligit Dominus portas Sion super omnia Tabernacula Jacob. Et in capite ejus.

Lec-

LECTIO V.

PER te Trinitas sanctificatur, per te Crux pretiosa celebratur, & adoratur in toto orbe terrarum. Per te exultat coelum, latantur Angeli & Archangeli, fugantur demones, & homo ipse ad ocelum revocatur. Per te omnis creatura, idolorum errore detenta, conversa est ad agnitionem veritatis, & fideles homines ad sanctum baptismum pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructæ sunt Ecclesie. Tu autem Domine.

ꝑ. Quæ est ista, quæ progreditur quasi Aurora consurgens: * Pulchra ut Luna, electa ut Sol?

ꝑ. Quasi arcus refulgens inter nebulas gloria, & quasi flos rosarum in diebus vernis. Pulchra ut Luna.

LECTIO VI.

TE adjutrice gentes veniunt ad poenitentiam. Quid plura? Per te Unigenitus Dei Filius, vera illa lux effulsit sententibus in tenebris & umbra mortis: Per te Prophetæ prænuntiaverunt, per te Apostoli salutem Gentibus predicarunt. Quisnam poterit tuarum laudum præconia explicare, Maria mater & virgo? Hanc, fra-

tres dilectissimi, celeberrimus, ejus Filium Ecclesie spiritum immaculatum adorantes: cui honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen. Tu autem Domine.

ꝑ. Elegi, & sanctificavi locum istum, ut sit tibi nomen meum, & permanent oculi mei, & cor meum tibi curis diebus.

ꝑ. Non fecit taliter omninationi, & judicia sua non manifestavit eis. Ut sit tibi nomen meum. Gloria Patri, & Filio. Ut sit tibi.

IN III. NOCTURNO.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. 1. d.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Exurgens Maria, abiit in Montanacum destinationem in civitatem Juda. Et intravit in domum Zachariæ, & salutavit Elisabeth. Et reliqua.

De Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Verum audiamus verba, quæ Virgo dixit, si forte ex his valeamus aliquantulum dignoscere, quid intus habuerit. Audita ergo responsione Elisabeth, quæ eam Beatam inter mulieres predicavit, Matrem Domini sui cognomina-

Yy

vit,

vit, fide fortem laudavit, ad cuius ingressum se ipsam cum Filio Spiritu Sancto repletam esse signavit; non amplius tacere potuit dona, quæ perceperat, sed quæ semper animo gerebat, ubi aptum tempus invenit, etiam devota oris professione patefecit. Tu autem Domine.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, & omni laude dignissima; * Quia ex te ortus est Sol justitiæ Christus Deus noster.

Y. Ora pro populo, interveni pro Clero, intercede pro devoto famineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te ortus est Sol justitiæ.

LECTIO VIII.

NAMQUE, ut virginalem decebat pudorem, acceptum divinitus oraculum ali-quandiu silentio tegebat, arcanum mysterii cœlestis in sui pectoris abdito venerabatur occultum, expectabat reverentè, donec ipse donorum distributor, quid sibi doni specialis tribuisset, quid secreti revelasset; quandocumque vellet ostendere. At postquam eadem, quæ sibi erant

charismata præstita per alios spiritu revelante esse patefacta cernebat, mox ipsa etiam thesaurum cœli, quem in corde servabat, aperuit. Ait ergo: Magnificat anima mea Dominum. Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.

Tu autem Domine.

R. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia feci mihi Dominus magna, qui potens est & sanctum nomen ejus.

Y. Et misericordia ejus à progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

LECTIO IX.

QUIBUS profectò verbis primo dona sibi specialitè concessa confitetur: deinde generalia Dei beneficia, quibus generi humano in aeternum consulere non desistit, enumerat: quæ cum omnibus perfectis verba rectè convenient, maximè tamen ea Beatam Deigenitricem profere decebat, quæ meriti privilegio singularis spiritali ipsius dilectione flagrabat, cuius corporali conceptione gaudebat. Quæ sequentibus quoque verbis, quam vilia de se ipsa senserit, docet, & quod om-

omne, quidquid boni meriti habuit, hoc superna gratia largiente perceperit, dicens: Quia respexit humilitatem ancillæ suæ.

Tu autem Domine.

DIE XX. DECEMBRIS.

In Festo Sancti Dominici Sylensis Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris, non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

ORATIO.

DEUS, qui Ecclesiam tuam Beati Dominici Confessoris tui præclaris vitæ meritis decorasti, & in liberandis captivis gloriosis lætificasti miraculis: concede nobis famulis tuis, ut & ipsius instruamur exemplis, & ab omni vitiorum servitute ejus patrocinio liberemur. Per Dominum nostrum.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Dominicus Abbas honestis parentibus natus est Cannis, oppidulo ad radices Idubedæ montis in Cantabris. Quem ab ipsa pueritia mirus monastica vitæ ardor occupavit: adeò ut relicta gregis pa-

terni cura in solitudinem secesserit. Sed cum parùm ei tota videretur ista solitudo, insigne Sancti Æmiliani Cœnobium adiit: ubi cum diù sub habitu, & disciplina monastica vixisset magna sanctitatis opinione, Ecclesiæ Cantarum regendæ præficitur: inde in Cœnobium Sancti Æmiliani revocatus, Prior efficitur. Verùm dum Cantabrorum Regi, quædam à Cœnobio injustè exigenti constantissimè restitit, ab eodem in Idubedæ montis in via duobus Mönachis comitibus adus est. Qui ejus furori cedere cupiens, ad Ferdinandum Castellæ, & Legionis Regem ejus nominis primum, se contulit. Qui viri Dei sanctitate motus, illum ad se ademptum benignè, & honorificè excepit, & Cœnobio Sancti Sebastiani præsepe voluit, addito ab Episcopo Diocesano Abbatis titulo.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductori-bus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam.

Y. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi claritatem æternam.

LECTIO V.

Rat autem ipse locus infrequens, utpotè, qui sterilibus quibusdam Idubedæ montis, collibus subjaceat, quia mons ipse Celtiberos tangit. At claritate miraculorum, quæ quotidie per servum suum Dominicum operabatur Deus, tam celebris, ac frequens factus est, ut eo tempore per Hispaniam nullus illustrior esset. Nulla enim ferme morborum genera erant, quæ Dominici precibus ab hominum corporibus non pellerentur. Unde Cœnobio in augustiorem formam erecto magno etiam monachorum numero coaluit, Regibus ac populis multa illi certatim offerentibus; quin etiam singulari privilegio servum suum insignivit Dominus, ut Christiani, qui apud Mahometanos vindicti multis ferri ponderibus tenebantur, invocato Dominico, liberarentur.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum; stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℥. Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

LECTIO VI.

Demum gravi morbo correptus, Ecclesiæ Sacramentis devotissimè susceptis migravit ad Dominum anno Domini millesimo septuagesimo quarto. Eo autem die quo migravit è Corpore, visa est à pueris quibusdam illius anima triplici corona decorata in Cœlum subvolare. Corpus verò ejus in eodem Cœnobio conditum hodie cernimus, quod Sanctum Dominicum Sylos appellamus. Ad cuius sepulchrum orans Joanna, Felicis Guzmani uxor, olim infecunda, filium impetravit, cui Sancti hujus viri propterea nomen imposuit. Quod quidem ipse mira vitæ Sanctitate, sacroque Prædicatorum Ordine instituto, multò reddidit illustrius, quam accepit.

℞. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus.

℥. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

*Lectiones tertii Nocturni
Homilia in Evangelium. Ecce*

nos

nos reliquimus omnia, de Communi Abbatum.

Missa: Os justi. Pro Abbatibus.

Oratio: Deus, qui Ecclesiam tuam.

DIE XXII. DECEMBRIS.

In Festo Sancti Flori Martyr.

Cujus Reliquia asservatur in Ecclesia Cathedrali Angelopolitana.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Oratio: Præsta quæsumus, secundo loco.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

Et si venerit in die Quatuor Temporum Fratres debitores, ut in Communi plurimorum Martyrum.

In secundo Nocturno de Expositione S. Augustini. Principes, de secundo loco.

Homilia ut in die S. Polycarpi xxvii. Januarii.

Missa: Latabitur. Et in Matrice dicitur Credo.

Et in die Quatuor Temporum, legitur Evangelium in fine Missæ.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

Pro Metropoli. Eccles.

In Festo Sanctæ Hilarie Martyris.

Cujus Corpus asservatur in dicta Cathedrali Ecclesia.

Duplex.

Omnia de Communi Martyrum non Virginum.

Oratio: Deus, qui inter cætera, ut in Communi non Virginum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura, ut in Kalend. notatur.

In secundo Nocturno: Ego maximè &c.

In tertio Nocturno Homilia in Evangelium: Thesaurus abscondito, &c. de eodem Communi.

Commemoratio Octavarum in Laudibus & Missa, quæ est: Me expectaverunt. Credo, & Prefat. Nativitatis.

DIE

DIE XXV. JUNII.

IN EESTO

S. GULLIELMI ABBATIS,

Fundatoris Benedictinæ Congregationis
Montis Virginis.

DUPLEX.

Ana. Similabo eum
viro sapienti, qui adifica-
bit domum suam supra
petram.

ŷ. Amavit eum Domi-
nus, & ornavit eum.

℞. Stulam gloriæ in-
duit eum.

ORATIO.
DEUS, qui infirmita-
ti nostræ ad tere-
dum salutis viam in Sanc-
tis tuis exemplum, & præ-
sidium collocasti: da no-
bis, ita Beati Gulielmi
Abbatis merita venerari,
ut ejusdem excipiamus
suffragia, & vestigia pro-
sequamur. Per Dominum
nostrum.

IN I. NOCTURNO.

*Lectiones de Lib. Sapien-
tiæ:* Justus si morte.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Gulielmus nobilibus
parentibus Vercellis
Insubria natus, vix quar-
tum decimum ætatis an-
num expleverat, cum mi-
ro quodam pietatis ardo-
re flagrans Compostella-
nam peregrinationem ad
celeberrimum Sancti Ja-
cobi Templum aggressus
est. Quod iter una amicu-
tus tunica, ac duplici fer-
reo circulo præinctus,
nudisque pedibus prose-
cutus, asperrima frigoris

&

& ætus, famis & sitis
summo cum vitæ discrimi-
ne perpeusus est incom-
moda. Reversus in Ita-
liam, novam ad sanctum
Domini Sepulchrum pe-
regrinationem molitur;
sed quominus proposi-
tum exequatur, varia, at-
que gravissima interce-
dunt impedimenta, divi-
no Numine ad altiora, &
sanctiora religiosam Ju-
venis indolem retrahen-
te. Porro in soliculo monte
biennium inter assi-
duas preces, vigiliis, cha-
meunias, & jejunia com-
moratus, divina subnixus,
ope, cæco lumen resti-
tuit; cujus miraculi fama
percrebrescente, jam Gu-
lielmus latere non pote-
rat; quare iterum Hiero-
solymam cogitat, & ala-
cris se itineri committit.

℞. Honestum fecit il-
lum Dominus, & custo-
divit eum ab inimicis,
& à seductoribus tutavit

illum. * Et dedit illi cla-
ritatem æternam.

ŷ. Justum deduxit Do-
minus per vias rectas, &
ostendit illi regnum Dei.
Et dedit illi claritatem.

LECTIO V.

DEI autem mōnitu,
qui eidem apparuit,
à proposito revocatur, uti-
lior, & fructuosior, tam
apud Italos, quàm apud
exterarum nationes futuros.
Tum Monasterium in Vir-
giliani Montis cacumine,
quod deinde Virginis est
appellatum, loco aspero,
& inaccesso miranda ex-
ædificat celeritate. Socios
deinde viros, & Religio-
sos, adsciscit, eosque ad
vivendi normam. Evan-
gelicis præceptis, & consi-
liis summopere accom-
modatam, tum certis legi-
bus ex Beati Benedicti in-
stitutis, magna ex parte
desumptis, tum verbo, &
sanctissima vitæ exemplis
informat.

℞.

